

Fénysugár

Evangéliumi hitébresztő és hirmélyítő folyóirat

Felelős szerkesztő és kiadó: Zulauf Henrik evangélikus lelkész. — Laptulajdonos: Fehé Evangélikus Diakonissza Egyesület. Kiadóhivatal: Budapest, XII., Hidegkúti-út 123/a. — Megjelenik minden hó 1-én és 15-én. Előfizetési ára a „Kis Harang” gyermeklappal együtt: félévre 2 P. 25 fill., többes küldésnél 2 P. Egyes szám ára 20 fill. —

Vallástétel.

Vérfagyasztó üvöltés. Préda kell a napok óta éheztetett vadaknak...
Szebb zene ez, mint a lantok lány zenéje a szabadoknak, ha Krisztust tagadtak.

Ó, egyetlen igaz út: visszamenni,
és kiáltani. Börtön és aréna
virágoskert a benn égő pokolhoz:
Hallgattam a nevérol mint a néma!

Visszamenni és vallást tenni róla:
»Halljad pogány világ és halljad népem:
Megtartatás és élet és erő
nincsen a földön, csak egyetlen névben.

Krisztus, Krisztus! Kiáltom, hirdetem,
hogy békességet az Ő vére szerzett.
Krisztus! Életújító hatalom!
Elvesz a lélek és elvesz a nemzet,

a legnagyobb is elvesz nélküle
és Benne a legkisebb nő ezerre.
Es Őbenne a fogoly is szabad,
s nélküle a szabad jár láncraerverve.

Es Őbenne, aki meghal is, él!
Es nélküle az élők is halottak!
...Kötözzetek meg: Krisztusé vagyok.
Ti nem tudjátok, mi a martíroknak

ezzel a névvel égni boldogan,
s dacolva gyújtott fényes fáklyaképpen
belelchogni mégis a világba,
hogy nincs üdvösség, csak ebben a névben!«

T. E. d. t.

Engedelmeskedni!

Az egész katonáéletben engedelmes-ség mindennek az alapja. Parancs és engedelmes-ség nélkül nincs szolgálat sem a harc téren, sem a kaszárnyában. A nagy győzelmek titka mindig az, hogy sokan parancsolnak és még többen engedelmeskednek.

Ha a katonáéletben így van, mennyivel inkább a keresztyén életben. Hatalmas lelki élménye minden embernek, aki Krisztusé lesz: Krisztusnak a parancsnoksága alá kerül és megtanul neki engedelmeskedni. Talán nem szakítja ki a Vezér parancsa munkája és hivatása köréből, talán betölthet azután is minden előtte álló feladatot, de — Krisztus parancsol és ő engedelmeskedik. Ez volt a tanítványok élménye is, amikor Krisztus az útjukba lépett: szívük legmélyéig hatott lényének csodálatos ereje, alig volt szakra szükség: »Kövess engem«, »Evezz a mélyre«, és örömet megtették.

És így volt ez azután is évszázadokon keresztül. Emberek álltak újra meg újra ezzel a titokzatos és mégis olyan világos ténnyel szemben; parancsot kaptak és engedelmeskedniök kellett! Ez a parancs adta Luther kezébe is a kalapácsot, ez állította oda ország-világ, császár és minden földi hatalom elé: nem tehetett másként.

És ezt a keresztyén ember nemcsak egyszer éli át. Ez ismétlődik naponta, sőt óráról-órára, élete hétköznapijaiban is. Krisztus katonáinak első és utolsó kérdése: »Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem?« S vezethet az út harcba, küzdelembe, szenvedésbe, halálba, ők mennek előre engedelmesen és tudják, hogy a harc után már várja őket a győzelmesnek ígért drága rész. »Aki győz, örökségül nyer mindent.« Így ígérte engedelmes katonáinak a királyok Királya s vezérek Vezére.

Örömnünp.

Finn testvérnépünk most ünnepelte a teljes finn Biblia megjelenésének háromszázados jubileumát. Ünnepi öröm csendül ki a Helsink Diakonisszaház lapjának minden sorából. Azt olvassuk: »1800-ban 70 nyelvre volt lefordítva a Biblia

teljesen vagy részeiben. 1937-ben ez a szám elérte az ezret, 1940-ben az 1051-et. Milyen boldog lehet népünk, ha megmondolja, hogy a legutóbbi számadatok szerint csak 184 népnek van saját nyelvű teljes Bibliája, 227-nek csak Újtestaméntoma, 551 népnek a nyelvére csak a Biblia két vagy több könyve és 89 nép nyelvére csak egyetlen könyve van lefordítva.«

Boldog finn nép: 300 éve ragyog útjára Isten Igéjének tiszta fénye és a 184 gazdag néphez tartozik, amelyiknek egész Bibliája van. Ilyen boldog és ilyen gazdag nép testvére, a magyar is. Mert a 184-be számláltatik. S ha gazdagnak tekintjük azt a népet, amelyiknek a földje vasat, szenet, olajforrásokat ont és dúsan terem, ha gazdag nép, amelyiknek erős ifjúsága van, nem le-gazdagabb-e az az Isten üzenetét teljesen bíró 184? Bizony az Isten csak arra bízta a szavát, akit meg akar áldani. Hisszük. Valljuk.

Ezzel a hittel köszönt téged, édes testvér, te boldog, gazdag, áldott nép: a Krisztusban ugyanolyan gazdag és boldog és áldott testvéred, a magyar, 1942-ben, a reformáció ünnepén.

Krisztus egyháza és a római Colosseum.

Amikor annakidején Rómát bejárva a Colosseumban álltam, és a bűnnek ebben a hatalmas épületében körülnézve észrevettem, hogy itt is, ott is omladoznak a falak, nem tudtam mást tenni, mint egész szívemből áldani Istent azért, hogy egyháza még áll és a Colosseum rommá lett. Mindenki azt mondta volna magában, látva, hogyan szegeződik ezek és ezek szeme a keresztyének szenvedésére és mártirhalálára: »A keresztyénséget kiirtják, de ez a szilárdan, erősen épített Colosseum állni fog a világ végezetéig.« Mégis, íme a Colosseum rommá lett, de Krisztus egyháza erősebb, szilárdabb, dicsőségesebb, mint valaha volt.

Sp.

Ha leverettetünk, akkor Krisztusnak, a világ mindenható Urának is velünk kell szenvednie. Es ha mindjárt földre is tipornák ezt az ügyet, sokkal nagyobb öröm nekünk Krisztussal a földre tiportatni, mint a világ legnagyobb hatalmával együtt megállni.

Luther.

Testvérlevélből.

Egy a kórházban betegen fekvő diakonisszánk írja:

Egy »munkahelyről«, ahol nem kívánatos hosszú időt tölteni, mégis már a harmadik levelet írom. Szeretnék mindenestre előbb a »munkáról« beszélni. Olyan csodálatos megtapasztalnom napról-napra az Úr szeretetét. Nagy szomorúságomat olyan sok örömmel ellensúlyozza. Mikor bejöttem a kórházba, minden beteg katolikus volt, most azonban már van 3 protestáns beteg. Úgy érzem, hogy az Úr reám bízta őket. Vasárnap este ismét egy súlyos beteg asszonyt hoztak be, hétfőn meg is operálták. Miután rei., úgy éreztem, hogy az Úr Jézus, minden nyomorúságom dacára alkalmassá akar tenni arra, hogy segítségére lehessek lelke és teste számára. Kértem, hogy készítsen fel erre. Azóta minden reggel, amikor más: megmosdattam és megagyaztam néki, felolvasok az Igéből egy részt, amire úgy érzem, hogy az Úr indít (csodálatos gyógyítások, Job megpróbáltatása, Zsoltárok k.-ből hálaadás, stb.). Utána újra csak azt mondhatom, Ó kénszerít szó-lásra, imádkozunk együtt. Az én Cs. nénim — egyszerű, falusi asszony — olyan boldog és hálás, mert vele még sohasem törődött így senki. Hangosan, gyermeki szívvel utánam mondja az imát és olyan türelmesen és csendesen tud feküdni egész nap, hogy feltűnik a többieknek. Mondanom sem kell, hogy milyen hálás és boldog a szívem egy-egy ilyen reggeli áhitat után. — A többi protestáns betegnek is kijelölök az Igéből naponta egy-egy részt, amit elolvasnak. Igazán azt látom, hogy ez a legnagyobb gazdagság és boldogság ezen a földön: az Úr Jézus gyermekének lenni. — Sokat mondott nekem ezen a héten a saját betegségem: az egyensúlyozó szervemet valami rendellenes kinövés befolyásolja. Arra kellett gondolnom, hogy a lelkiismeretem is egy »egyensúlyozó« szerv, amely egyensúlyban tartja a lelki életemet, de csak úgy, ha igazán Istenhez van kötve...

Közl.: Z. H.

Megmentve.

Kedves, komoly lélek volt a kis Mária, kora ifjúságától fogva vallásos szellemben élt és növekedett. Valami titkos, égő vágy hatotta át egész valóját, keresett valamit epedő lélekkel, ami kielégíthette volna szomjas szívét. Hiába volt minden gazdagság, fény, pompa, melynek keretében élt szeretett szülei házában, hiába volt minden tisztelet és földi előny előkelő származása révén, mindez nem tudta betölteni azt a hiányérzetet, amely

titkon, elrejtve ott él minden ember szívében. Szorgalmasan látogatta az istentiszteleteket, gyakran élt az Úr vacsorájával, buzgó lélekkel kereste a békességet. És az Úr alátekintett lelkének sóvárgására és kegyelmével eléje sietett.

Abban a vidéki városban, ahol ő lakott, nagy munka folyt Isten országáért. A város minden részében bibliáorák voltak, ahol napról-napra tisztán, világosan hangzott az Ige, hívogatta az Úr Jézushoz a megfáradt emberi szíveket. A hallgatók sorában ott találjuk a kis Máriát is, aki éppen úgy, mint bibliai elődje, csendben leült az Úr lábaihoz és hallgatta az életnek beszédét. És nem hiába. Lelki szemei megnyitlák s megértette, hogy igazi békességre csak akkor juthat, ha szívét megnyitja az Úr Jézus előtt, bűneit az Ő vére alá viszi, s ha elfogadja Tőle a fehérszínű ruhát. Ekkor már feltámadt lelkében a mások iránti mentő szeretet is, beszélt a bibliáorák áldásairól, hívogatta ismerőseit.

De Isten másképpen végzett felőle. Súlyos betegség lepte meg és élet-halál között lebegett hosszú, kínos napokon, éjjeleken át. Műtét után orvosai, bár látták, hogy a kedves beteg emberileg szólna menthetetlen, mégis mindent megtettek, hogy megmentsék az életnek. A halál árnyai azonban egyre előre nyúltak, s a fáradt lélek vigasztalás után epedt. A virrasztó testvérhez fordulva, tudakozódott bűneinek bocsánata felől és teljes készséggel nyitotta meg szívét a kegyelem előtt. Örökre eljegyeztetett az Úr számára és ilyen boldog reménységgel aludt el. Lelke békességre talált az Úr Jézus véreben.

Csak egyszer.

»Elvégezett dolog, hogy az emberek egyszer meghaljanak, azután az ítélet.« Meghalni csak egyszer lehet. Elvégezett dolog ez. Mivel *csak egyszer* halhatunk meg, komolyan kell vennünk a halál gondolatát. Ha az életben valami nem úgy sikerül, ahogyan azt szeretnők, kétszer-háromszor újra próbáljuk. De a halált nem ismételhethetjük meg. Vigyázzunk, hogy előszörre sikerüljön békén és boldogan halni meg. Először és mindörökre. Készülj azért a halál órájára.

Sokan szólnak így:

Annyi a dolgom, hogy nincs időm az égre nézni s az örökélettel törődni.

Krisztus azt feleli:

Mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, de az ő lelkében kárt vall?

Utmutató a Szentírás olvasásához.

Nov. 1. Máté 18:21—35. Lk. 9:57—62. Fil. 1:3—11. Zsid. 13:1—9. Zsolt. 46. Milyen időszéri az Isten Igéje mindenkor. Ha meg-megszállja lelkünket a mai rehez időkben a félelem, milyen jó elolvasni egy-egy ilyen zsolttárt, s új erőt, bátorságot meríteni belőle. A seregek Ura velünk van! Ez legyen ma is a jelszavunk.

Nov. 2. Zsolt. 89:1—19. Gal. 6:7—10. Senki sem arathat mást, mint amit vetett. A búzmagból búza lesz, a konkolymagból konkoly. A test vetéséből veszedelem származik, a lélekéből áldás. Legjobb vetés a hitből fakadó jócselekedet.

Nov. 3. Jer. 32:26—44. Gal. 6:11—18. Külső vallásos szertartások megtartása mellett még elveszhet a lélek, ha nem született újjá s nincs élő összeköttetésben Krisztussal. A külsőségek megtartásával dicsekedjünk tehát, hanem engedjük, hogy Isten Lelke új teremtesékké tegyen bennünket.

Nov. 4. Jer. 33:1—13. Jel. 1:1—8. A Jelenések könyvének képsorozata, melyet János előtt maga az Úr tár föl, a utolsó idők elkövetkezendő nagy eseményeit tárja föl előttünk. Olvassuk figyelemmel ezt a könyvet, mert a mindenható Isten szól benne hozzánk, aki a kezdet és a vég, aki van, volt és eljövendő.

Nov. 5. Jer. 33:14—26. Jel. 1:3—20. János előtt legelőször is maga az Úr jelenik meg, olyan dicsőséges alakban, hogy János porba roskadt előtte. Elsősorban is hét keresztyén gyülekezethez küld üzenetet az Úr. Ezek az üzenetek a mai gyülekezetekhez is szólnak, figyeljünk reájuk.

Nov. 6. Jer. 34:8—22. Jel. 2:1—7. Az efézusbeliekhez írott levélből azt láthatjuk meg, hogy sok dicsérni valót is találhat bennünk az Úr, de ha az Óiránta és országának ügye iránt való első szeretetünk megánkadt, akkor már lejtőre jutottunk, amelyről ha vissza nem fordulunk, elbukhatunk rajta.

Nov. 7. Zsolt. 85:9—14. Jel. 2:8—11. A smirnabeli gyülekezetnek sokat szenvednie, mint általában minden gyülekezetnek, amely igazán hú az Úrhoz. De az ilyeneknek szól a legmelegebb biztatás s a legnagyobb jutalom ígérete.

Nov. 8. Máté 22:15—22. Fil. 3:17—21. Máté 10:24—33. I. Tim. 4:4—11. Jel. 2:12—17. Hiába van egy gyülekezetben sok hívó lélek, ha azok megtűrik, hogy gonosz tanítások beférkőzzenek közéjük, és nem állnak azoknak ellent. Kis kovász is megposhasztja a tésztát, tehát fontos a vigyázás és a gonosznak való ellenállás.

Nov. 9. Zsolt. 89:20—38. Jel. 2:18—20. Thiatrában még nagyobb a veszély, mint Pergámumban. Itt valóságos profétának mondja magát egy gonosz asszony, és még Isten szolgái közül is elhitet némeyleket. A komoly hívőknek nagy vigyázatra van szükségük, hogy megtartsák azt, amit az Úrtól kaptak, de aki győz, annak nagy lesz a jutalma.

Nov. 10. Jer. 35:1—19. Jel. 3:1-6. A sárdisbéli gyülekezet azoknak a gyülekezeteknek képe, amelyek felületes szemléletnél nagyon jóknak és rendben lévőeknek látszanak, de akiknél az Úrnak tüzlánghoz hasonló szemei látják a bajt: minden csak látszat, nem valóság. De látja az Úr azt a néhány örvendetes kivételt is, akik méltók a fehér ruhára.

Nov. 11. Jer. 36:1—26. Jel. 3:7—13. A smirnai gyülekezeten kívül még a filadelfiai az, amelyben az Úr semmi kivételt nem talál. Ereje kevés, de Isten ereje éppen az erőtelenségben lesz nyilvánvalóvá. Az ilyen gyülekezetet a nagy megróbbaltatások idejében is megtartja az Úr.

Nov. 12. Jer. 36:27—32. Jel. 3:14—22. Annál szomorúbb kép a laodiceabeli gyülekezeté. Sem hideg, sem hev, s ez a legveszedelmesebb állapot. Elvakultságra, önteltségre vezet. De az Úr még az ilyeneknél is ott áll az ajtó előtt es zörget. Segíteni, menteni akar.

Nov. 13. Jer. 37:1—10. Jel. 4:1—11. Új látvány tárul fel János előtt. A mennybe nyer bepillantást, s ott Isten királyi székét és annak dicsőséges környezetét látja. Magát Istent csak úgy, amennyire emberi szem azt elviselheti. Nem az alakját, csak a színeit.

Nov. 14. Zsolt. 39:5—14. Jel. 5:1—14. Isten csak második Személyében, a Fiúban vált emberi szemek előtt láthatóvá. Ő volt az, aki emberi alakban megjelent a földön, s Ő az, akit most Bárány alakjában lát János a mennyben. Mert Jézus mint áldozati Bárány győzött bűn és halál fölött, s mint ilyen lesz végrehajtójává az Atya terveinek.

Nov. 15. Máté 9:18—26. Kol. 1:9—14. Ján. 10:23—30. I. Thess. 5:14—24. Jel. 6:1—17. A mennyből ismét a földre irányul János tekintete. S meglátja a sorrendjét azoknak az eseményeknek, amelyek az utolsó időkben történni fognak: az evangélium hirdetése, a háború, az éhínség, a halál pusztítása, a vértanúk kiáltása, a mennyboltozat elváltozása. Figyeljük meg a mostani idöket, nem így folynak-e a dolgok szóról-szóra?

V. Gy-né.